

OBWIESZCZENIE (23) *sb n*

-łcz- (18) *ActReg* (2), *SarnStat* (16), -łzcz- (5) *Diar*, *GroicPorz* (2), *GórnDworz*, *SkarKaz*; -en- (21), -ęn- *ActReg* (2).

o oraz dwa pierwsze e jasne, końcowe e pochylone.

sg *N* obwieszczenié (5); -é (1), -(e) (4). ◇ *G* obwieszczeniá (2). ◇ *A* obwieszczenié (5); -é (4), -(e) (1). ◇ *I* obwieszczeniém (7) -ém : -em *SarnStat* (4:1), -(e)m (2). ◇ *L* obwieszczeniu (4).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVIII w. s.v. obwieścić*.

1. Podanie czegoś do wiadomości, ogłoszenie; *denuntiatio*, *obnuntiatio*, *promulgatio*, *renuntiatio*, *significatio* *Cn* (21) :

obwieszczenie czyje o czym (1): Obwieszczenie Pana Hetmanowe o wojsku Tatarskim *ActReg* 125.

Przen (1) :

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Rzekł záfię [...] ieft tho [to, że pani żebrakowi nic nie dała ani mu odmówiła] iedno obwiefczzenie/ áby pan wiedział iż chociaż oná tego nie vczyni o czo iá prośzã/ iednák iey niczyiá prośbá nie mierzi. *GórnDworz* O4.

a. *W tekstach prawniczych i sądowych; avisatio, declaratio, innotescentia* *JanStat* (18) : A IESLIBY po tákowym obwiefczeniu zlékfy fie winy dopuściłby w wiązania w imienié, tedy Woźnego mu przyda: y *triplicata vadia* záłoży, pod tąż winą troiáką. *SarnStat* 545.

obwieszczenie komu czego (2): Obwiefczenie Połpołtwnu Sądu wielkiego. *GroicPorz* i3, nn3.

obwieszczenie przez kogo (1): Co będzie powinien vczynić po obwiefczeniu przez Woźného [post *avisationem per ministerialem* *JanStat* 421] y fzláchtę z ftrony oného/ który krzywdę vciérpiał *SarnStat* 471.

obwieszczenie czyje (8): áby o pokóy y przefpieczeńftwo przez obwiefczenié onych ofób v náłzé^{go} Máiełtatu zá dobrémi kondycyami ftánowiono było *SarnStat* 1112, 9, 831, 890, 1112 [2 r.]. Cf za *obwieszczeniem* *czyim*.

Zwrot: »pozwać obwieszczeniem« (1): Stároftá [...] pozowie právem zwyciężóného pozwem álbo obwiefczeniém fwym [citabit *vietum literis suae innotescentiae* *JanStat* 670]/ ku widzeniu y fłuchaniu *SarnStat* 830.

Wyrażenia: »obwieszczenie listami wici« (1): Obwiefczenié oftátniémi listámi wici, ielli fie nie ftáwiá ná czas zámierzony, dobrá trácą. *SarnStat* 446.

»rok (starościego) obwieszczenia« (2): A tóz vczyni Stároftá/ iefli [pozwany] ná Roku obwiefczenia nie ftanie [in *Termino innotescentiae* *JanStat* 672]: iż právem zwyciężęc troiákim zakłádem wwiáže *SarnStat* 831, 831.

Szeregi: »pisanie albo obwieszczenie« (2): [obywatele *Królestwa Polskiego*] nápomnieni przez píanie álbo obwiefczenié náłzé [quem nostris *requisitionibus admoniti* *JanPrzyw* 12]/ łobie po czáfu żywotá náłzégo [Władysława] zá Króla [...] przyęli *SarnStat* 890, 9.

»pozew albo obwieszczenie« (1): *SarnStat* 830 cf *Zwrot*.

Wyrażenie przyimkowe: »za obwieszczeniem« (4): będą powinni [...] czynić y poftępowác [...] tylko zá obwiefczeniém vczynionym wedle ftárého zwyczáiu przed Stároftá náłzym. *SarnStat* 1217, 1124.

~ *za obwieszczeniem czym* (2): Posłowie też, którzy się byli zjechali ziemscy za obwieszczeniem marszałka wielkiego [...] zeszli się do izby *Diar* 19; *ActReg* 48. ~

b. O osobach [kogo gdzie] (1) : Ták P. Bog y tych nabożnych ferc pracey y Herodowe⁸⁰ okrucieńftwá vżył ná fławę Syná fwego/ y obwiefczenie iego po wżytkim świecie. *SkarKaz* 517b.

2. Powiadomienie, zawiadomienie [kogo] (2) : *abfens* záobwiefczeniem innych fenatorów/ powinien tárnże klucz fwoy do innych Kolegów przeffać. *SarnStat* 20.

Wyrażenie: »obwieszczenie [od kogo] przez uniwersały« (1): exekucią [...] czynić máią [...] ná bánnity/ z obwiefczeniem fzlácty od Starofty przez vniwerfały *SarnStat* 119.

Synonimy: 1. objawienie, ogłoszenie, oznajmienie, wyjawienie.

Cf [OBWIESZCZYĆ], OBWIEŚCIC

DDJ